

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 13 sierpnia 2019 r.

DIH-1.709.50.2019.JS

DECYZJA DIH-1/ 56 /2019

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 935), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna, z siedzibą Kostrzynie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie PO.108.JHW.6.2019.CP z 26 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: DS.8361.50.2019), którą ww. przedsiębiorcy zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 935), wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 100 (jeden tysiąc sto złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 5 partii warzyw, o wartości 267,84 zł, dla których nie zamieszczono w dokumentach towarzyszących (wewnętrznych) wymaganych informacji, **uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 05-18.03.2019 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „*Mazowieckim WIIH*”, w sklepie nr 41870 przy ul. Warszawskiej 89 w Siedlcach, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna, z siedzibą Kostrzynie w wyniku sprawdzenia prawidłowości oznakowania

zakwestionowano pięć partii warzyw, wartości 267,84 zł, które w miejscu sprzedaży posiadały wymagane informacje, ale dla których nie zamieszczono obowiązkowych informacji w dokumentach towarzyszących, za które zostały uznane dowody dostawy z Centrum Dystrybucyjnego Lubartów Gazowa 3, 21-100 Lubartów. I tak dla:

- 1) pomidora malinowego polskiego układanego luz, w ilości 6 kg, w cenie 15,99 zł, wartości 95,94 zł, w dowodzie dostawy MM+Q000355/03/19 z dnia 04.03.2019 r. nie podano klasy jakości,
- 2) kapusty białej, w ilości 15 kg, w cenie 2,99 zł/kg, wartości 44,85 zł, w dowodzie dostawy MM+Q000343/03/19 z dnia 01.03.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,
- 3) kapusta pekińskiej, w ilości 30 kg, w cenie 2,99 zł/kg, wartości 89,70 zł, w dowodzie dostawy MM+Q000354/03/19 z dnia 02.03.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,
- 4) selera korzeń luz, w ilości 2 kg, w cenie 3,69 zł/kg, wartości 7,38 zł, w dowodzie dostawy MM+Q000354/03/19 z dnia 02.03.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,
- 5) pietruszki luz, w ilości 3 kg, w cenie 9,99 zł/kg, wartości 29,97 zł, w dowodzie dostawy MM+Q000355/03/19 z dnia 04.03.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,

co zdaniem Mazowieckiego WIIH stanowiło naruszenie treści art. 5 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE L 157z 15.6.2011 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 543/2011”.

Jak ustalono w toku kontroli, większość skontrolowanych warzyw została zakupiona u pośredników oprócz pomidora malinowego sprowadzonego bezpośrednio od producenta (oświadczenie kierownika operacji i sprzedaży z 11 marca 2019 r.). Sprawdzone dokumenty przedłożone w toku kontroli wystawione przez pośredników dla trzech warzyw dostarczanych do firmy xxx.

- xxx - kapusta biała,
- xxx- kapusta pekińska,
- xxx - seler korzeń luz

zawierały wszystkie wymagane informacje.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z 18 marca 2019 r. (nr akt kontroli: DS.8361.50.2019) oraz dołączonych do niego dokumentach, w tym w załączniku nr 2 do tego protokołu, zawierających zestawienie ocenianych warzyw, a także wyszczególnienie podmiotów w całym łańcuchu dostaw dla czterech partii z deklarowanym krajem pochodzenia Polska i załączniku nr 3 wraz z opisem stwierdzonych nieprawidłowości, dołączonej dokumentacji fotograficznej oraz uzyskanymi w trakcie kontroli dokumentami zewnętrznymi (fakturami) dotyczącymi kapusty białej, kapusty pekińskiej i korzenia selera.

Zgodnie z raportem służbowym z 21 marca 2019 r., trzy dni po zakończeniu kontroli do kontrolowanego sklepu nr 41870 w Siedlcach należącego do przedsiębiorcy Jeronimo

Martins Polska Spółka Akcyjna, z siedzibą Kostrzynie, drogą elektroniczną z Centrum Dystrybucyjnego Lubartów wpłynęły m.in. brakujące dokumenty dotyczące:

- pietruszki – list przewozowy nr 1.2019.8439, wystawiony xxx
- pomidora malinowego Kl. I – dokument magazynowy MSP/WZ/1903/48 wystawiony przez xxx

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 4 kwietnia 2019 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 935), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynków owoców i warzyw”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu ww. partii warzyw nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, w piśmie tym wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok ubiegły.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z 15 kwietnia 2019 r. zajęła stosowne stanowisko w niniejszej sprawie, wskazując na brak podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej i wnosząc o odstąpienie od jej ukarania. W piśmie tym przekazała także żądane informacje o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2018.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji nr PO.108.JHW.6.2019.CP z 26 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: DS.8361.50.2019), wymierzył ww. przedsiębiorcy, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, karę pieniężną w wysokości 1100 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu ww. partii warzyw nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących.

Pismem z 6 maja 2019 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie przedmiotowego postępowania, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa; zaś ewentualnie – o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów:

- a) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez błędne przyjęcie, że dokumenty towarzyszące, określone w tym przepisie, stanowią dokumenty towarzyszące produktowi, a nie fakturom;
- b) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 w związku z art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego

procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, poprzez przyjęcie, że przepis art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia wprowadza system identyfikowalności wewnętrznej, a w konsekwencji przyjęcie, iż dokumenty przesunięcia wewnętrznego „MM” oraz wszystkie inne dokumenty, jakie zostaną przedstawione podczas kontroli lub towarzyszą produktowi stanowią dokumenty towarzyszące, w rozumieniu tego przepisu i jako takie powinny zawierać informacje wskazane w tym przepisie, podczas gdy w jej ocenie dotyczy to wyłącznie dokumentów przekazywanych pomiędzy podmiotami;

- c) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez uznanie, że etykieta uznana przez organ pierwszej instancji za dokument towarzyszący spełniający wymagania określone w przywołanym przepisie nie jest wystarczająca do realizacji obowiązku, jaki przepis ten nakłada na podmioty działające na rynku spożywczym.

W odwołaniu strona przytoczyła szereg argumentów, na które powołała się już w ww. piśmie z 15 kwietnia 2019 r.

Pismem z 22 maja 2019 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, w świetle art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. UE L 165 z 30.4.2004 s. 1 z późn. zm.), zwane dalej rozporządzeniem (WE) nr 882/2004, w art. 2 pkt 17 i 18 stanowi, że kontrola dokumentacji oznacza badanie dokumentów handlowych oraz tam gdzie jest to stosowne dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce (pkt 17), zaś kontrola identyfikacyjna oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu

zapewnienie aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłce (pkt 18).

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia.

Stosownie do art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kto odmawia okazania wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej dokumentów towarzyszących danej partii owoców i warzyw lub nie zamieszcza w tych dokumentach odpowiednich informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 lub zamieszcza w tych dokumentach informacje nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

W świetle art. 40a ust. 8 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-5, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartości owoców i warzyw poddanych kontroli. W myśl art. 40a ust. 10 i 11 tej ustawy, w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzania tych kar; o czym rozstrzyga w drodze decyzji wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy do wymierzenia kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH stwierdzono, że wprowadzonych do obrotu pięć ww. partii warzyw o łącznej wartości 267,84 zł, oznaczonych jako: „Pomidor malinowy polski luz”, „Kapusta biała”, „Kapusta pekińska”, „Seler korzeń luz” i „Pietruszka luz”, nie spełniało wymagań jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 1100 zł.

Wobec powyższego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji nr PO.108.JHW.6.2019.CP z dnia 26 kwietnia 2019 r. wymierzył powyższą karę pieniężną Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu pięć ww. partii warzyw o łącznej wartości 267,84 zł, zakwestionowanych w powyższym zakresie.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez błędne przyjęcie, że dokumenty towarzyszące, określone w tym przepisie, stanowią dokumenty towarzyszące produktowi, a nie fakturom; naruszenia ww. przepisu w związku z art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, poprzez przyjęcie, że przepis art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia wprowadza system identyfikowalności wewnętrznej, a w konsekwencji przyjęcie, iż dokumenty przesunięcia wewnętrznej „MM” oraz wszystkie inne dokumenty, jakie zostaną przedstawione podczas kontroli lub towarzyszą produktowi stanowią dokumenty towarzyszące, w rozumieniu tego przepisu i jako takie powinny zawierać informacje wskazane w tym przepisie, podczas gdy w jej ocenie dotyczy to wyłącznie dokumentów przekazywanych pomiędzy podmiotami; jak również naruszenia ww. przepisu, poprzez uznanie, że etykieta uznana przez organ pierwszej instancji za dokument towarzyszący spełniający wymagania określone w tym przepisie nie jest wystarczająca do realizacji obowiązku, jaki przepis ten nakłada na podmioty działające na rynku spożywczym.

W ocenie Prezesa UOKiK, wątpliwości strony wyrażone w odwołaniu dotyczące zasadności uznania przedmiotowych warzyw za niespełniające wymagań jakości handlowej, z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, wskazujące na naruszenie przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, są zasadne.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia. Jak wynika z pkt 10 preambuły rozporządzenia (UE) nr 543/2011, celem powyższego przepisu jest zapewnienie prawidłowego i skutecznego przeprowadzania kontroli, stąd też faktury i dokumenty towarzyszące, inne niż przeznaczone dla konsumentów, powinny zawierać określone podstawowe informacje zawarte w normach handlowych. Z rozporządzenia 882/2004 wynika, że kontrola dokumentacji oznacza badanie dokumentów handlowych oraz tam gdzie jest to stosowne dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce, zaś kontrola identyfikacyjna oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu zapewnienie aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłce. Z powyższego należy pośrednio wysnuć wniosek, że dokumenty towarzyszące są dokumentami, które towarzyszą produktowi, na podstawie których można zidentyfikować produkt i zweryfikować jego tożsamość, oraz prawidłowość oznakowania w miejscu sprzedaży. Szczegółowe wymagania jakie powinny zawierać dokumenty towarzyszące określają stosowne przepisy, w przypadku świeżych owoców i warzyw jest to rozporządzenie (UE) nr

543/2011 (dokumenty towarzyszące są niezbędne do przeprowadzenia kontroli zgodności, o której mowa w załączniku V).

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 faktura lub dokument towarzyszący musi zawierać nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia. W przepisie art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 posłużono się pojęciem dokument towarzyszący łącznie z określeniem „faktury”, oba rodzaje dokumentów dotyczą produktu i odnoszą się do dokumentacji związanej i przemieszczającej się z nim przy transakcji zakupu od dostawcy. Posiadanie dowodów dostaw przez stronę, jako podmiotu działającego na rynku spożywczym, jest obowiązkowe, na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Z wytycznych Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt z dnia 26 stycznia 2010 r. pt. „Wytyczne w sprawie wdrażania art. 11, 12, 14, 17, 18, 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymogi z zakresu prawa żywnościowego. Wnioski Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt” wynika, że przepis art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wymaga od podmiotów działających na rynku spożywczym, aby: były w stanie zidentyfikować, od kogo i do kogo został dostarczony produkt, oraz posiadały systemy i procedury pozwalające na udostępnienie tych informacji właściwym organom na ich żądanie. Wymóg ten opiera się na podejściu „krok w tył – krok w przód”, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym muszą posiadać system umożliwiający im zidentyfikowanie bezpośredniego dostawcy (dostawców) i odbiorcy (odbiorców) ich produktów, muszą ustanowić powiązanie pomiędzy dostawcą a produktem, a także muszą ustanowić powiązanie pomiędzy klientem (z wyjątkiem konsumentów) a produktem. Przepis ten określa zasady identyfikowalności – możliwości śledzenia (*traceability*) i stanowi tzw. system identyfikowalności zewnętrznej pomiędzy podmiotami, a nie system identyfikowalności wewnętrznej w ramach jednego przedsiębiorstwa. Przepis ten nie nakłada w sposób wyraźny obowiązku ustanawiania przez podmioty gospodarcze powiązania między produktami przychodzącymi i wychodzącymi; zaś decyzja o tym, czy przyjmować wewnętrzny system identyfikowalności, oraz poziom jego szczegółowości leżą w gestii podmiotu działającego na rynku spożywczym, w zależności od rozmiarów i charakteru przedsiębiorstwa spożywczego.

Przedsiębiorca, jeśli posiada różne jednostki, np. magazyny i sklepy, ma obowiązek przestrzegać przepisów prawa jako całość, przy czym wystarczające jest, aby wymagana dokumentacja i wymagane w nich informacje znajdowały się w jednej z tych jednostek, np. w magazynie, o ile warunki techniczne pozwalają na udostępnienie jej w toku kontroli w dowolnej formie, np. faxem lub pocztą elektroniczną. Brak dokumentów towarzyszących danej partii lub brak w dokumentach wymaganych informacji stanowi naruszenie wymagań w

zakresie norm handlowych i traktowane jest jako niezgodność. Niezgodność ta zagrożona jest zaś sankcją z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw.

Należy zauważyć, że trzy dokumenty przedstawione jeszcze w trakcie trwania kontroli, dotyczące kapusty białej, kapusty pekińskiej i korzenia selera wystawione przez pośredników warzyw zawierały wszystkie informacje wymagane przepisami. Tylko dwa dokumenty odnoszące się do korzenia pietruszki i pomidora malinowego zostały dostarczone później, tj. trzy dni po zakończeniu kontroli, jednakże jak wynikało z rozmowy przeprowadzonej z inspektorem uczestniczącym w kontroli wynikało to wyłącznie z awarii systemu w Centrum Dystrybucyjnym Lubartów.

Odnosząc się do wątpliwości dotyczących tzw. „dokumentów towarzyszących”, w opinii Prezesa UOKiK za dokumenty towarzyszące, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, należy uznać wszystkie te dokumenty, które zawierają informacje wymagane na mocy rozporządzenia (UE) nr 543/2011 i innych przepisów wynikających z prawa żywnościowego i towarzyszą świeżym owocom i warzywom. W związku z powyższym dokumenty przesunięć wewnętrznych towaru pomiędzy magazynem a sklepem i inne dokumenty wewnętrzne, które wytwarzane są i prowadzone na zasadzie dobrowolności, w sytuacji gdy oba stanowią część i własność jednego podmiotu, pozostają bez znaczenia dla spełnienia wymagań określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011. Jak wskazuje motyw 10 preambuły rozporządzenia nr 543/2011 celem tego przepisu jest zapewnienie prawidłowego i skutecznego przeprowadzania kontroli. Trudno byłoby oczekiwać skutecznej kontroli zgodności, o której mowa w załączniku nr 5, gdyby była ona dokonywana w oparciu o dokumenty wewnętrzne przedsiębiorstwa. Istotne są jedynie faktury i dokumenty towarzyszące, jako tzw. dokumenty zewnętrzne lub przesunięć pomiędzy różnymi podmiotami. Za dokument towarzyszący, w rozumieniu tego przepisu, nie można uznać opakowania czy etykiety, która stanowi integralną część opakowania lub jest trwale do niego przymocowana.

W tych okolicznościach Prezes UOKiK uznał, że podniesione przez stronę w odwołaniu wątpliwości dotyczące zasadności uznania przedmiotowych warzyw za niespełniające wymagań z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, wskazujące na naruszenie przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, są zasadne.

Decyzja organu pierwszej instancji w związku z nieprawidłowym ustaleniem stanu faktycznego (zakwestionowano brak obowiązkowych informacji w dokumentach wewnętrznych strony poprzez niesłuszne uznanie ich za dokumenty towarzyszące produktom, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011), została wydana z naruszeniem prawa w stopniu skutkującym jej uchyleniem w całości i umorzeniem postępowania w całości.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały w wysokości 200 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:
[xxxxxxx]